Ч 233. Неділя 30 (17) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи соймові. — Делеґациї. — Обструкция в моравскім соймі.

Соймова комісия адміністрацийна полагодила передвчера внесенє посла дра Старжиньского о помноженє персоналю технічного в намістництві і помноженє числа референтів, знаючих польский язик в міністерстві публичних робіт та внесенє п. Кивелюка, жадаюче побільшения етату служби технічної при намістництві і чмсла референтів знаючих язик руский в міністерстві робіт публичних.

Відтак на підставі реферату пос. Вржесньовского ухвалено цілий проєкт закона о орґанізациї публичного посередництва праці.

П. др. Старжиньский реферував відтак справу помноженя числа староств в Галичині. Комісия ухвалила візванє до правительства, аби приступило до дальшого творення староств в Галичині в межах дійстної потреби краю і в розмірно недовгім часі, або виділюючи третий повіт з двох сусідних повітів, або відповідно до місцевих условий, розділюючи єствуючі великі повіти на два окремі.

Повіти, з котрих мали би утворити ся нові староства, мають бути: перемиский з ярославским, сокальский з равским, каменецкий з брідским, станиславівский з калуским, живецкий з мисленицким, львівский з жидачівским, товмацкий з городеньским, відтак поодинокі повіти: стрийский, борщівский, ліський, рогатиньский, ряшівский, сяніцкий і гусятиньский.

Комісия господарства краєвого полагодила внесенє послів кн. Чарторийского і Стапиньского, заявляючи ся против довозу арґентиньского або якого иншого заморского мяса або худоби до краю поза межами установленими торговельними договорами.

Комісия шкільна полагодила на підставі реферату пос. Длуґоша часть справозданя Ради шкільної о будові народних шкіл.

Вчера радили президиї клюбів польских, предсідателі клюбів соймових і демократична лівиця над справою виборчої реформи.

На вчерашнім засіданю войскової комісиї австрийскої делеґациї дел. Зайц домагав ся цілковитого знесеня институциї однорічних охотників.

Справоздавець др. Козловский полемізуючи зі словами Зайца підносить, що право однорічної служби не є привілеєм буржуазиї, але є участию всіх синів люду. Знесенє того права могло би хиба здержати розвиваючий ся рух людовий.

Міністер війни ґен. Шенайх відповідав на поставлені в часі дискусиї запитаня і замітки бесідників. Між иншими каже міністер, що спільна армія єсть найліпшою сполучаючою силою монархії.

Справоздавець др. Козловский виголосив кінцеву промову і предложив ряд резолюций, іменно: в справі найскоршого виготовленя нової процедури карної войскової, в справі розширеня полекш признаних одинякам також на тих, котрі удержують родину, в справі зрівнаня висших шкіл рільничих і 4-кл. академій торговельних з ґимназиями що до признаваня прав однорічної служби, в справі предложеня проєкту закона о управнених жаданях вояків, котрі в службі зазнали нещастної пригоди; в справі відбуваня маневрів по жнивах; а вкінци в справі зрівнаня пенсиї старого виміру вдів і сиріт по войскових.

По промові дра Козловского принято всї титули звичайного войскового буджету і резолюциї та внесеня поставлені або підперті ним.

Відтак справоздавець ґр. Кірхеп розпочав наради над надзвичайним войсковим буджетом. В часі дискусиї забрав голос міністер війни ґен. Шенайх і у відповіди на інтерпеляцию ствердив, що в часі воєнної грози з р. 1908 на 1909 крім одного жандарма на погиб ні один вояк. Смертність серед войска в Боснї

Пригода з медведем.

(З американьских оповідань — І. Кассірера).

Само по собі не велике то геройство мати до діла з малим медведиком, що не числить ще й пів року, чи буде він з породи бурих, сірих, чорних чи яких там инших медведів. Але з забавки з таким малим зьвірятем можна легко прийти в гірше положенє, ніж як би мало ся від початку до діла з дорослим медведем. А коли чоловік опинить ся супротив молодого і єго матери, то єсть так, немов би мав перед собою два дорослі зьвіри. Не длятого, що молодий медведик міг би взяти також участь в борбі, лише що стара задля свого молодого буде тим дикше і завзятійше бороти ся. Коли хто має охоту бачити медведицю в найбільшій лютости, так, що з єї очий немов би сипали ся искри, то нехай лиш стане між нею і єї молодим, так як я то раз зробив.

Одного дня Заджбруж Біль і три Анґлїйці вибрали ся на лови в гори, а я лишив ся дома, аби пильнувати табору. Табором стояли ми тоді в малім гірскім ліску, недалеко жерел ріки Розевуд в Монтані. На краю ліса, недалеко від табору, в місци, де було досить трави, поупинали ми наші мули і я давши їм рано сьвіжої води і виглядівши для них нове місце до пашеня, вертав до табору, коли нараз наткнув ся в дорозі на молодого бурого медведика, що міг мати чотири місяці. Побачити молоде медведя в тім віці без матери, то щось так незвичайного, що мені сейчас прийшло на гадку, що мати певно не жиє. Ні рушниці ні револьвера не мав я при собі, лише мій ніж, бо як сказано, я вийшов з табору лише, аби дати мулам води. Медведик був сильний і живий, а мав майже так грубі ноги як ціле єго туловище; коли я хотів єго зловити, утікав так скоро лісом, що я ледве встиг за ним бігти. Я вправді міг би був ще прискорити кроку, але бояв ся, що нагло може де появити ся стара медведиця. Але коли я так гнав медведика, може цілу анґлійску милю, прийшов до пересьвідченя, що він мусить бути сиротою, бо инакше була би вже певно стара показала ся. Тому побіг я скорше. Коли медведик побачив, що я єго настигаю, почав крутити ся, обіг довкола кілька корчів ялівцю і остаточно виліз на високе дерево червоної кедрини.

Один пан із всхідних американьских Держав, котрого я раз проводив по Єльльостоньскім парку, читав мені одно оповіданє, в котрім доказувано, що молодий медвідь, що має чотири місяці, не вилізе на ніяке дерево, котрого не міг би обіймити своїми передними лабами. То знов доказує, які нїсенітниці люди друкують і як мало знають міскі пани житє медведів. Тут у нас на Заході такий малий медвідь вилізе навіть на дерево о промірі трох стіп, аби лиш кора була так рапава, щоби він міг держати ся єї своїми кіґтями.

Коли я ще стояв і розважував, чи маю принести з табору рушницю, чи лізти за ним на дерево, сів собі вже малий медведик на гили може яких трицять стіп високо від землї. З витягненим язиком і задиханий сидів там і глядів на свого ворога в долину очима, в котрих дуже сьмішно мішав ся страх з цікавостию. До табору була майже миля, а що я побоював ся, що моя добич могла би мені утечи, то я постановив вилїзти на дерево і ужити при нападі мого ножа. Сьмішно було дивити ся на той страх і тревогу, яку він вказував, побачивши, як я забираю ся, аби лізти в гору і він став пищати і зойкати як мала дитина. Не легка була річ дістати ся на дерево, бо хоч кора була досить ропава, аби єї держати ся руками і ногами, то однако в перших двацятьох стопах не мало дерево ніяких галузий. Чим раз висше утікав медведик, скавулів і кричав та розглядав ся на всї боки, чи не найде де ратунку.

Так полював я на него вже кілька мінут і дармо старав ся дістати єго, коли нараз від долини дерева роздав ся страшенний рик. То була стара медведица, мати, що прибігла в найбільшій лютости. Єї мале так само як і я були надто собою заняті, щоби бачити, як она наближала ся, доки аж не роздав ся єї громовий рик по цілім лїсі. З радости, що побачило свою опікунку, забуло мале медведя на хвилю зовсім на мене і зворушуючим скомлїнєм прикликувало стару на поміч. Мені стало сейчас ясно, що я опинив ся в найбільшій небезпечности, бо бурий медвідь може так само добре лазити по деревах як вивірка, лише не так скоро. В надії, що медведик злїзе чим скорше

і Герцеґовині була в тім часї менше як в инших краях монархії. Міністер висказав признанє працї за єї становище в часї кризи по анексиї Босни. Комісия ухвалила відтак цїлий надзвичайний войсковий буджет.

Субкомітет для войскових достав постановив на внесенє предсїдателя відбути окремо наради над справою великої ріжницї між цїнами зелїза в краю і заграницею та візвати на тї наради знавцїв.

Відтак приступлено до нарад в справі рільничих достав.

Шеф секциї в міністерстві рільництва Ертель здав справу з переговорів того міністерства з міністерством війни що-до переведженя ухвалених передтим резолюций. По довшій дебатї наради перервано. Слїдуюче засїданє субкомітету відбуде ся в понедїлок по полудни.

В моравскім соймі вибухла обструкция нїмецких і социялїстичних послів против фінансових і податкових предложень, внесених ческими партиями в формі наглячого внесеня. Нїмцї і социялїсти поставили в цїлях обструкциї кількадесять своїх внесень. Обструкция розпочала ся передвчера на вечірнім засїданю. Дебата вела ся цїлу ніч.

До години 2·20 промовляв п. Беран. Генеральний бесїдник п. Смалїк зрік ся голосу. По спростованях і 10-мінутовій перерві наглячість в голосованю відкинено 79 голосами против 2. Опісля, підчас промови п. Свободи почули ся з ґалериї оклики і маршалок звелїв ґалерию опорожнити. Маршалок кілька разів переривав п. Свободі, вкінци о 5-ій год. рано відобрав єму голос. (*Правиця бе брава*). П. Свобода завзято протестував. Прийшло до бурливих сцен, що тревали також підчас промов послів. Між социялїстичними і ческо-поступовими послами прийшло до сварки. Перед голосованєм посли Нїмцї серед окликів послів Чехів вийшли з салї. Наглячість другого внесеня відкинено 77 голосами против 7. Наглячість 3-ого внесеня мотивував п. Псайон до 8·30 год. рано, відтак відложено засїданє до 7. вечером.

Новинки.

Львів, дня 29-го жовтня 1910.

— **Іменованя.** Радники почтові у Львові бар. Лев Дормус і Тома Бєньовский придїлені до Міністерства торговлї, іменовані старшими радниками почтовими в дирекциї почт і телєграфів у Львові. — Радник почтовий у Львові П. Бялас одержав титул і характер старшого радника почтового.

— **Підвисшенє проценту.** В наслїдок підвисшеня процентової стопи через Банк Австро-угорский і Банк краєвий рішила Дирекция Товариства вз. кредиту „Днїстер" піднести процентову стопу від векслевих позичок стоваришеням о пів прц. і від векслїв приватних о 1 прц. Підвисшенє се остає в силї аж до відкликаня.

— **Збори дяків** болехівского деканата відбудуть ся в Болехові дня 10 падолиста 1910, т. є в четвер по сьв. Димитрию в льокали читальнї „Просьвіти" о 1 год. з полудня. Просить ся, щоби прибули всї члени, бо справи дуже важні: підписанє петициї і др. — А. Возняк.

— **З гостини Є. Е. ВП. Митрополита графа Шептицкого в Америцї.** Дня 17 вересня загостив Впреосьв. Митрополит до Чікаґо, де на двірци дожидали єго Пр. еп. Ортиньский з оо. Струтиньским, Вал. Балогом, В. Петровским і Бр. Й. Гродским. Пообідавши, на двірци відбув Є. Е. Митрополит прогульку самоїздом і оглянув прекрасні парки міста Чікаґо. Вечером від'їхали оба владики до Вайтінґ, де гр. кат. громада Русинів з Угорщини привитала торжественно Впреось. Митрополита. Величезна площа коло двірця Ляк Шор над берегом озера Мічіґен була битком заповнена тисячами народу, що зійшов ся з цїлої околицї, щоби достойно повитати нашого найвисшого князя церкви. Між сею непроглядною товпою народа в збитих рядах стояли сотки членів братств і сестрицтв. Всїившому з поїзду Е. Митрополитї підійшов на зустріч о. Валентин Балоґ, рідний брат о. Мих. Балоґа, духовного управителя „гр.-кат. Руского Союза" і гарною короткою бесїдою повитав Митрополита в імени своєї угро-руської парохії. По бесїдї о. Балоґа заграла музика і виступили два довгі ряди дївчат убраних в білі суконки і стали сипати цьвіти до стіп Митрополита, доки достойний гість не сїв до приготовленого для него повозу, запряженого прекрасною білою четвернею коний.

Тепер розвинув ся величавий похід. Передом їхали повози з многими прибувшими гістьми. відтак Митрополита, а за ними ступали військові орґанізациї в повній збрui, уся міска полїция, що робила почестну службу задля браку місцевої військової залоги; дальше всї гр. кат. сестрицтва і братства. В часї сего прекрасного походу зі всїх сторін ясніли тисячами маленьких зьвіздочок в вечірних сумерках ракети. Музики грали гарні патриотичні американьскі марші. Прекрасне враженє робив похід шкільних дїтий і сестрицять, що виступали усї в білім одїню. З поміж гостий, які з Чікаґо прибули повитати Е. Митрополита, були: о. Вартоломей Квітек Чина Сьв. Венедикта настоятель словацкої громади Сьв. Михаїла, о. Володимир Петровский з Burnside і др. Сїменович з своїм братаничем.

По прибутю до парохіяльного дому, перед яким стояли величаві триюмфальні ворота з написею: „Витай нам Архієрею", удали ся Ексц. Митрополит і Преосьв. Сотер до церкви Успенія Пр. Д. Мариї. В других триюмфальних воротах перед входом до церкви привитав Є. Е. Митрополита по старо-українському звичаю хлїбом, солию і медом церковний Уряд. В церкви повитав Митрополита о. В. Балоґ сердечним привітом, почім як звичайно відправлено Ектепію.

У Вайтінґу перебув Ексц. Митрополит до 20 вересня. В тім часї посьвятив памятковий хрест і кілька разів проповідував. Дня 21 вересня виїхав до Клївленд

— **Львівский руский народний театр** „Рускої Бесїди", під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Ґвязди" ул. Францїшканьска ч. 7.

В недїлю дня 30 жовтня пополуднева вистава о 3 год. по зниженій цїнї „За двома зайцями", комедия міщаньска зі сьпівами і танцями в 4 дїях М. Старицкого.

Вечером о год. $7\frac{1}{2}$ „Дай серцю волю, заведе в неволю", народний образ в 5 дїях М. Кропивницкого.

Ві второк, дня 1 падолиста с. р. „Маруся Богуславка" історична картина в 5 дїях зі співами М. Старицкого.

В середу, дня 2 падолиста с. р. „Ґануся", драма в 2 частинах Ґ. Гавтмана. Музика Маршалька.

до матери і обоє відійдуть собі, виліз я о скільо міг далеко на одну бічну гилю. Хоч я без рушницї відважив ся іти на малого медведя, то не міг того робити супротив старої. Але тепер, коли я хотів, аби оно зійшло на долину, не поруши́в малий навіть ухом. І як лише що перед хвилею старав ся всїми способами дістати ся на низшу галузь, так тепер видко надумав ся і хотів, аби стара до него вилїзла. Я хотів дістати ся над него і тоді він зійшов би скорше на долину, як виліз на гору, але менї не удало ся.

Стара сопіла від лютости. Кілька разів обігла довкола дерева, заки спробовала лїзти на гору, а я скористав з того часу, аби вирізати собі гиляку за вгрубшки рамени. Она мала менї заступити булаву, якою я хотів відогнати медведицю, колиб она напала на мене. Може мінуту різав я дерево і менї здаєть ся, що в цїлій Монтанї ще нїхто перед тим так скоро не відрізав гилї. І я добре зробив, що так поспішив ся, бо ледве мав я готову булаву в руці, коли вже стара піднесла ся на заднї ноги на гили, що була підо мною яких вісїм стіп і пробовала мене досягнути. Майже в таким самім віддаленю надо мною був медведик. Сара була величезна і лютійша як змия. Коли отворила пащеку, піна полетїла з неї і клаптями спадала на землю.

Вилїзла висше і наближала ся до мене з отвертим писком. Я ударив булавою по нїй. Але той удар нїчого їй не зробив. Обіймивши пень одною лабою, відбивала мої удари другою. Той поєдинок з медведицею не був для мене зовсїм приємний, бо я знав, що коли їй удасть ся видерти менї булаву з рук, то я пропащий. Але вкінци удалось менї нанести їй сильний удар просто в ніс. Зьвірюку немов би заголомшило і заки стямила ся, я ударив єї ще раз. Той другий удар поцїлив єї в отвертий писок і може бути, що вибив їй кілька зубів, бо кров єї сильно облила. Але рівночасно обудило то в нїй і цїлу лютість, яку мала в собі, бо так сильно заричала, що піна з єї писка і кров обрискала менї лице. Рівночасно сягнула лабою до мене. Другою лабою держала ся пня, кілька стіп понизше мене — я лежав на животї — і я ударив по тій лабі моїм ножем і прибив єї до дерева. Роздав ся хрипкий рик болю і медведиця другою лабою вирвала ніж і розкусила єго.

Тепер був я на ласцї зьвіра і майже не було вигляду, аби я міг моїм костуром оборонити ся перед нею. Скорше нїж можна то оповісти, вдер ся я на найблизшу висшу галузу.

Але між тим і малий медведик спустив ся вже на ту гилю і тепер мусів менї уступити. Але він зовсїм не спішив ся і вказував неаби яку охоту взяти участь в борбі, бо може й пізнав, що я в дуже небезпечнім положеню. Лиш кілька стіп поступив ся. Ледве я займив моє нове місце, борба на ново розпочала ся.

Я знов сильно ударив єї в голову, але хиба лиш з таким успіхом, що кров з голови поплила і она на хвильку присїла. Виглядала тепер як правдивий чорт. Знов поцїлив єї в ніс, а удар був так сильний, що булава розколола ся. Але она стала ще лютійша і дикійша як перед тим. Я хотів пхнути єї в око, але з таким самим успіхом міг я пробовати поцїлити в око фехтмістра підчас борби. Нараз вхопила она моє оружиє і з блискавичною скоростию видерла єї з моєї руки.

Тепер остав ся для мене лиш один вихід, а іменно аби як найскорше зійти з дороги між нею а єї малим. Мимо небезпечности, що можу злетїти на землю і убити ся, пересунув ся я на руках і ногах на найблизшу гилю. Стара була сліпа від лютости і поступала за мною, але гиля, на котрій стояла, затріщала і розколола ся. Медведиця налякала ся і відступила трохи назад.

В тій хвили було єї мале коло неї і обіймивши єї своїми лабами, облизувало закровавлений писок. Коли она побачила, що єї мале ненарушене, остудила ся лютість старої незвичайно скоро і по малій хвили обоє злїзли на долину.

Найпильнїйшою річию старої, коли вже були на земли, було то, аби як найскорше з своїм малим утечи. Они ще раз боязливо поглянули на мене до гори, немов би бояли ся, що я буду гнати за ними. Відтак обоє скрили ся в корчах.

Кождий менї легко повірить, що менї відійшла охота гнати за ними. Я пересидів ще довший час на дереві, ждучи, аби малі мали час віддалити ся, і аж відтак зліз на землю. За чверть години був я в таборі. Але коли я пізнїйше виходив з табору, аби дати мулам води, нїколи не забував брати з собою рушницї і револьвера, бо коли прийде ся лїзти на дерево, то з рушницею не конче нарочно і тоді дуже добре і безпечно мати при собі револьвер.

Ціни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білетів каса не перемінює, ані не звертає за них гроший. Білети продає Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дітий без білету.

Початок представлень о 7 вечером.

— Обманьство на шкоду Банку гіпотечного у Львові. Галицкий банк гіпотечний став жертвою хитрого мантія, котрий заздалегідь виніс ся до Америки. Справа представляє ся як слідує: Ще перед двома роками позичив згаданий банк Маркови Фляйшерови в Чернівцях 15.000 корон. Фляйшер займав ся торговлею дерева і мав в Чернівцях свою реальність, на котру затягнув довг. Першу рату заплатив правильно, зате з другою і третою залягав до послідного часу. Наслідком того банк звернув ся до черновецкого адвоката дра Кона з порученем, щоби поробив против довжника відповідні судові кроки. Др. Кон удав ся до табулї і пересьвідчив ся, що реальність Фляйшера зовсїм не обтяжена вірительностию гіпотечного банку. Зате показало ся, що реальність Фляйшера обтяжена иншим довгом у висоті 20.000 корон та що Фляйшер, аби дістати ще позичку в галицкім Банку гіпотечнім, сфальшував витяг гіпотечний. В додатку стверджено, що Фляйшер ще перед двома місяцями виїхав до Америки. Витяг гіпотечний, який виказував гіпотеку Фляйшера зовсім чистою, підроблений дуже зручно і заосмотрений у всї потрібні підписи та печатки.

— Міліонове обманьство. Якась мантійска пошесть зайшла на Львів і взагалі на Галичину. У Львові обманьства одно за другим; то на 20.000, то на 15.000, то на 65.000 К; крадежі листів грошевих на почті, а на провинциї обманьства на великі розміри, доконувані при помочи продажи великих маєтностий: Сьнїччина і Самбірщина, Дрогобич, Хржанів, Сокальщина а мантіями: жиди посередники, адвокати, властителї більших посїлостий і один руский — сьвященик. Декотрі з мантіїв знайшли ся вже під ключем, других то дожидає. Поки що найголоснїйшим стало обманьство доконуване за помочию продажи і купна більших посїлостий в Сокальщині. Річ має ся так: В Олешичах, чесанївского повіта, мешкав в роках 1905—1908 Станислав Оссолїньский, котрий по смерти батька обняв там посесию. В сусїдній Башни дільний був гр. кат. парохом о. Лев Полошинович. Наконець в Кривичах, сокальского повіта, жиє собі при своїй матери Мариї, властителька більшої посїлости, панна Олена Левандовска, літ 49. Як прийшло до того, чи за намовою о. Полошиновича, як одні кажуть, — чи може з власного пляну, що п. Станислав оженив ся з панною Оленою, се вияже остаточно процес; досить, що п. Оссолїньский став великим богачем, міліонером за жінчині гроші. Здаєсь однак, що лиш о ті гроші єму розходило ся, бо вже по кількох місяцях пожитя з жінкою, зірвав з нею і розпочав тепер всїлякі спекуляциї, при котрих помагав єму о. Полошинович і жид Абрамко Гольденберґ, як кажуть, добрий знакомий пані Мариї з Левандовских Оссолїньскої. Гольденберґ знов добрав собі до спілки фактора Ферлїбтера і так розпочав ся „ґешефт“ на велику скалю. А треба ще й то додати, що о. Полошинович заступав товариство морскої плавби „Австро-Амерікана“, що перевозить еміґрантів і задлятого як і задля инших інтересів пересиджував заєдно у Львові по всїляких каварнях, головно же в каварни віденьскій, де можна легко залагоджувати всїлякі „біржеві“ інтереси, і занедбував свої сьвященичі обовязки, задлячого грозила єму навіть суспензия зі сторони перемиского епископату.

Отже п. Оссолїньский вимантив від своєї жінки повновласть заступати єї в маєтности Кривичі і взяв ся купувати маєтність Камінку Струмилову від п. Івана Брандиса. А що такому міліоновому панови як він годі було займати ся такими справами, то він здав то на о. Полошиновича, і виставив єму повновласть від себе. Маючи на то купно часть посагу в сумі около 700.000 корон готівкою і 200.000 кор., які єму дала теща, матір Мариї, розпочав інтерес. До купна не прийшло а Оссолїньский замість звернути часть гроший своїй тещи, відступив їх на основі якоїсь цесиї о. Полошиновичеви. Кривичі продано за безцїн і куповано инші маєтности, при чім посередники казали платити собі по 50 до 60 тисячів провізиї; а крім того брали ще винагороду від того, хто купив. Від п. Городиского куплено Мичківці і цїну купна вишрубовано до 880.000, щоби посередники надвишкою 80.000 К могли подїлити ся. Дальше куплено маєтність Винничи коло Винник від бар. Гороха, Розпуте, Ляхаву і т. п.

Спілка о. Полошинович і Гольдберґ спонукали Оссолїньского заложити канцелярию інтересів „Ясн. Вельможного Пана Оссолїньского“ при ул. Асника ч. 10 у Львові, в котрій Гольдберґ був касиєром, Ферлїбтер книговодцем, а о. Полошинович ґенеральним заступником Оссолїньского.

Остаточно дійшло до того, що Оссолїньский по кількох місяцях покинув жінку, випустив всї свої маєтности в посесию о. Полошиновичеви а сам вибрав ся в подорож зі своєю давною господинею, котру, заким ще був оженив ся, віддав за якогось урядника зелїзничого. Спілка при ул. Асника розпочала тепер свою діяльність на добре, заключала умови на доставу збіжа і дерева, брала задатки і робила при помочи якогось адвоката контракти, котрі входили навіть в колізию з законом карним. Дійшло остаточно до того, що вірителї спонукали продаж маєтности в Мичківцях на ліцитациї, котру купив п. Стржелецкий за 590.000 кор. Сю маєтність купив знов від п. Стржелецкого якийсь львівский адвокат за 660.000 кор. Зруйнована Мария з Левандовских Оссолїньска і єї мати Олена зробили донесенє до прокураториї а наслідки того були такі, що насамперед арештовано Авраама Гольдберґа з Рави Руской, котрого жандармерия відставила оногди до львівского суду карного. Труднїйша річ була з п. Полошиновичем, за котрим шукали аґенти через два дні по всїляких львівских каварнях. Остаточно удало ся прихопити єго в Башнї і ще тої самої ночи приставити до Львова. Рівночасно арештовано і фактора Ферлїбтера а самого Оссолїньского приставив жандарм таки єго власним повозом. Так отже всі чотири сидять тепер в слїдчім арешті і ждуть розправи, котра відбуде ся мабуть аж в грудни.

Телеґрами.

Загреб 29 жовтня. В цїлій Хорватиї відбули ся вчера вибори до хорватского сойму. До год. пів до 1-ої в ночи був знаний такий вислїд: вибрано послів, що годять ся на проґраму бана; 28 послів хорватско-сербскої коаліциї; 10 членів християньско-социяльної партиї права; 6 з партиї Старцевича; 6 з партиї селяньскої, 1 Серб радикал і 1 безпартийний; 15 тїснїйших виборів.

Відень 29 жовтня. На вчерашнім засїданю комісиї справ заграничних австрийскої делеґациї відповідав спільний міністер скарбу між иншими також і на виводи дел. Цеглиньского. Зазначив, що Русини мають переважно духовних своєї народности. Дальше обговорював відносини руских лїсових робітників в Боснї і зазначив, краєво правительство розслїджувало основно їх жалоби і де було потреба поспішило з помочию.

Петербург 29 жовтня. Розійшла ся чутка, що бувший директор департаменту полїциї Лопухін засуджених на поселенє в Сибіри має бути помилуваний.

Петербург 29 жовтня. Рада державна і Дума розпочали вчера свої наради.

Каракас 29 жовтня. Стверджено тут два нові случаї чуми. Церкви і школи замкнено.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-європейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Уживайте если маете катар, хрипку, флеґму і тяжке віддихане, флюід Феллера з маркою „Elsafluid“. — Ми самі пересьвідчили ся о его знаменитих успіхах, усмиряючих кашель, помагаючих на біль грудий і пр. Пробний тузин 5 К, два тузини 8 К 60 с. franco. — Виробляє виключно аптикар Е. V. ФЕЛЛЕР, Stubica. Elsaplatz N. 260, Хорватія.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Дахівки цементові виробляє ся найліпше і найдешевше лише на патентованій машині дра ҐАСПАРОГО: **„ТРИ ЗВІЗДИ“**

Порожні і повні бльоки виробляє ся рационально на патентованій машині „Фенікс“, а пат. форми дра Гаспарого до виробу бетонових рур і узнані в сьвіті за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ до зужиткованя піску доставляє специяльна фабрика Др. Ґаспарий і С-ка. в Markranstaedt.

Заступництво для Галичини: **Цементовий Промисл**, Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цїнник Пр. 126.

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білєти на всї зелїзницї в краю і за границею.

З друкарнї В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.